

# El gest de Pedro Porro a la final del Mundial: «Hola, Peralada! Una abraçada a tots»

## El lateral extremeny se'n recorda del seu pas pel Peralada després de proclamar-se campió del món amb la selecció espanyola

---

Tot just rebre la medalla i aixecar la copa del món, encara al terreny de joc i visiblement emocionat per haver guanyat la segona estrella d'Espanya, Pedro Porro va tenir un gest amb el Peralada i va recordar el seu pas pel club xampanyer a través d'un vídeo que va fer arribar via WhatsApp als coneguts de l'Alt Empordà. «Hola, Peralada! Una abraçada a tots, aquí. Som-hi, Peralada!», va dir el jugador del Tottenham irradiant felicitat. Els verd-i-blancs van sentir una alegria tan immensa en rebre'l, que l'endemà van decidir compartir-lo a les seves xarxes socials acompanyat d'un missatge en què asseguraven que és «un orgull veure com un jugador que va defensar la nostra samarreta ha arribat tan lluny. Enhorabona, Pedro!». Pep Genís, l'encarregat de material del Peralada, va ser testimoni del creixement de Pedro Porro la temporada 2017-18 en la seva última etapa formativa. «Amb nosaltres va estar poc temps, però ja apuntava maneres. Es veia que era de carrer. El més sorprenent de tot va ser que tenia edat juvenil (18 anys) i per jugar amb nosaltres al Peralada, cedit pel Girona, havia de fer-ho amb una fitxa del juvenil de Primera Divisió. Va encaixar de seguida a Segona B», rememora. Una de les anècdotes que més presents té en Pep és «quan marca aquell golarro al Vila-real B-Peralada (acabaria fent un doblet). A la mitja part, en David Corominas, sense comentar-ho amb l'entrenador (Narcís Pèlach, Chicho), li va dir: 'quan surtis, tu posa-la a la porteria que el porter sempre està avançat'. 'Ho provaré, ho provaré', li va respondre. La cosa és que li va sortir bé», comenta. El tret des del mig del camp d'un jove Pedro Porro ha tornat a circular aquests dies arran del gol que va marcar el de Don Benito a la semifinal del Mundial contra França i que li va servir per rebre l'MVP del partit. «A Peralada ja coneixíem el seu olfacte golejadors», treia pit el club xampanyer. Van ser només cinc partits de verd-i-blanc, però suficients per crear un vincle que a dia d'avui, gairebé una dècada més tard, encara es manté. «Quan es va acabar la temporada i ja estava de tornada al Girona, ell en principi havia de repetir cessió amb nosaltres a Segona B. El que passa és que en Sergi Álamo, que era qui havia de fer la pretemporada amb el primer equip, es va lesionar i l'entrenador (Eusebio Sacristán) va demanar que li portessin un altre jugador del filial. En Chicho li va recomanar que agafés en Pedro Porro perquè per banda li aniria bé. I sí, sí. Va anar amb el primer equip, ho va fer bé i ja se'l va quedar sent un fix a l'onze a Primera Divisió», explica en Pep. Després d'allò, l'extremeny va continuar la relació amb el Peralada i sempre el té present malgrat la distància pel camí ple d'èxits de la seva carrera futbolística. «Hem estat en contacte fins que va marxar a Portugal. Allà va canviar el número de telèfon i a Anglaterra també. Ens seguim per les xarxes socials. Quan penjo una història a Instagram la veu», apunta. D'aquella generació, també han destacat jugadors com Paik Seung-ho, Bambo Diaby o Santi Bueno. «Ens han donat les samarretes i les tinc aquí exposades. Per aconseguir la d'en Pedro vaig haver de batallar durant tot un any perquè no coincidíem. Li havia promès al president (Joan Padern), que tindriem la samarreta d'en Pedro Porro al Tottenham aquí. És un nano que ha deixat calers al club, m'entens? Per nosaltres és un orgull», comenta. Pedro Porro va passar una bona estona al Peralada acompanyat del seu oncle que «li feia de taxi». «Vivien junts i eren gent molt senzilla. Recordo un sopar que vam fer aquí i li diem: 'Segur que no vols beure res?'. 'No, no, jo aigua'. Era perquè havia de portar el nebot. Són una família molt assenyada», afirma. El millor de tot és que «quan sents parlar en Pedro per la tele o així és ben igual que quan estava al Peralada. Ell va arribar per ser un més. No era un juvenil tímid ni res per l'estil, sinó que era més aviat descarat i extravertit. De bona pasta». «No ens ho va explicar mai, però era un nano que no havia tingut una infància fàcil. La família treballava del que podia», afegix. De fet, mai van deixar de fer-ho per poder impulsar i ajudar Pedro Porro a fer el cim.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/07/21/gest-pedro-porro-final-mundial-132672696.html>